

BIBLIJA

ČETRDESET I TREĆI TJEDAN ČITANJA

RUJAN 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
214. dan čitanja, ponedjeljak, 25. rujna	Sir 32-36	1 Kor 3,5-4,13
215. dan čitanja, utorak, 26. rujna	Sir 37-40	1 Kor 4,14-6,20
216. dan čitanja, srijeda, 27. rujna	Sir 41-44	1 Kor 7
217. dan čitanja, četvrtak, 28. rujna	Sir 45-47	1 Kor 8-9
218. dan čitanja, petak, 29. rujna	Sir 48-51	1 Kor 10

Poslanice Korinćanima

Pavlove poslanice korintskoj zajednici predstavljaju dragocjen dokument o počecima Crkve u poganskome okruženju. One svjedoče o kušnjama kroz koje je ta mala zajednica prolazila, o tome kako joj je Pavao u njezinu rastu pomagao, ali i o osobnom, vrlo emotivnom odnosu Apostola prema svojoj zajednici. Čini se da je proces preobrazbe poganske misli i ponašanja u kršćansku misao i ćudoređe u Korintu bio burniji nego u drugim zajednicama. Zato su te poslanice istodobno i veoma osobne i teološki ozbiljne. U njihovu sadržaju zrcali se mješavina najintimnijih osjećaja Pavlove duše spram Korinćana i najdubljih teoloških promišljanja o jedinstvu kršćanske zajednice, teologiji križa, pravilnom vrednovanju darova Duha, slavljenju euharistije, kršćanskoj nadi vezanoj za uskrsnuće tijela, o legitimnosti Pavlova evanđelja i apostolskoga poslanja. Budući da je svaka poslanica prigodni spis, potaknut određenim stanjem u zajednici, i Pavlova je teologija situacijski uvjetovana. To vrijedi na poseban način za poslanice Korinćanima, pa se doista može govoriti o „teologiji u praktičnom događanju“ (H.-J. Klauck).

Povod nastanka

Iz teksta 1 Kor proizlazi da je Pavao prije te poslanice već pisao svojoj zajednici u Korint. Tu naime čitamo: „*Napisah vam u poslanici da se ne miješate s bludnicima - ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili lakomcima, ili razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače morali iz svijeta izići*“ (1 Kor 5, 9 sl.). O sudbini tog „pretpisma“ može se samo nagađati, ali je očito da je urodilo stanovitim plodom, iako Pavla u Korintu nisu posve shvatili. U nekih članova zajednice pismo je probudilo osjetljivost za ta pitanja, pa su u međuvremenu sami pisali svome Apostolu, postavljajući mu dodatne upite glede odnosa muškarca i žene u braku i izvan. Da je bio pogrešno shvaćen, otkriva on sam u svome osvrtu na spomenuto „pretpismo“ kad dodaje: „*Napisah vam zapravo da se ne miješate s nazovibratom koji bi bio bludnik...*“ (5, 11). Problem je bila bludnost kojoj su još robovali neki članovi zajednice, oslobađajući se teško svoje poganske prošlosti. To su oblici „*bludnosti kakve nema ni među poganima*“ - kaže Pavao. No to nije bio jedini povod nastanka te velike poslanice.

43. tjedan, 214. dan čitanja, ponedjeljak, 25. rujna 2017.

Sir 32-36 1 Kor 3,5-4,13

Razdor u zajednici

Čini se da je od svih brojnih neurednosti u zajednici Pavla ipak najviše pogodila vijest o grupašenju. Zato se odmah na početku osvrće na taj problem, ne skrivajući izvor informacija o njemu: „Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa. Mislim to što svaki od vas govori: 'Ja sam Pavov', 'A ja Apolonov', 'A ja Kefin', 'A ja Kristov'. Zar je Krist razdijeljen, Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni?“ (1 Kor 8-9, 11-13). Ključ te podjele nije nam posve jasan. Pavlovo spominjanje krštenja moglo bi značiti da su se na nj pozivali oni koje je on osobno krstio. Moguće da su Apolona slavili zaljubljenici u ljudsku mudrost, kojoj Pavao suprotstavlja mudrost križa. Apolon je naime slovio kao „čovjek rječit i upućen u Pisma“ (Dj 18, 24). Teško je reći zašto se neki pozivaju na Kefu koji, po svemu sudeći, do tada nije bio u Korintu, a još neobičnije je pozivanje na Krista koji - kako Pavao kaže - ne može biti razdijeljen. Nije bila posrijedi stvarna šizma, jer se zajednica okuplja na slavljenje euharistije. Ipak Pavao i u takvom grupašenju vidi ugrožavanje jedinstva zajednice i želi ga spriječiti.

Čudoredne zablude

Zablude na teološkom području obično rađaju zabludama i u ponašanju. „Mudrost svijeta“ (1, 20) utjelovila se u opasnu krilaticu: „Sve mi je dopušteno!“ Napadajući drastične oblike bludnosti u Korintu, Pavao se prvo čudi kako zajednica to već nije osudila, a onda s još većim čuđenjem navodi tu krilaticu kojom dotični opravdavaju svoj postupak. Što je moglo biti posrijedi? Kako su ti mogli pravdati očitu bludnost? Prvo uporište bilo je u učenju njihovih filozofa da smrću čovjekov duh nastavlja živjeti, a tijelo propada, a drugo u pogrešno shvaćenoj teologiji krštenja, po kojoj krštenik prima Duha Svetoga. Posjed Duha za njih je bilo definitivno jamstvo spasenja, pa nije važno što će čovjek za života činiti sa svojim tijelom, koje će i tako smrću propasti. To je bio opasni korintski libertinizam na koji Pavao uzvraća podsjećanjem na uskrsnuće tijela: „Ali ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom“ (6, 13 sl.). Zato kršćanin ne može biti podijeljen između Krista i bludnosti. Štoviše, po krštenju njegovo tijelo je postalo hram Duha Svetoga, pa je on dužan proslaviti Boga u svom tijelu.

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

Gozbe

32 Ako su te postavili ravnateljem stola,
nemoj se uznositi.

Budi među njima kao jedan od njih,
pobrini se za njih i tada sjedni.

²Kad obaviš sve svoje dužnosti, sjedni
da se provedeš zajedno s njima
i primiš vijenac za svoju uglađenost.

³Govori, starče, jer ti dolikuje,
ali odmjereno, i ne prekidaj glazbu.

⁴Gdje se sluša pjesma, ne drži besjede
i ne budi mudar u ne vrijeme.

⁵Kao pečatnik od dragog kamena nazlatnu uresu,
takva je skladna glazba na gozbi.

⁶Kao zlatom okovan pečatnik sa smaragdom,
takav je zvuk pjesme uz odabrano vino.

⁷Govori, mladiću, ako ti je potrebno,
ali tek pošto te dvaput zamole.

⁸Govori sažeto i mnogo reci u malo riječi:
ostavi dojam čovjeka koji zna,
ali ne želi govoriti.

⁹Kad si s odličnicima, ne izjednačuj se s njima
i ne čeretaj mnogo dok drugi zbori.

¹⁰Munja prethodi gromu,
a ljupkost ide ispred skromna čovjeka.

¹¹Na vrijeme ustani, ne budi posljednji;
požuri se kući, ne oklijevaj.

¹²Ondje se zabavljaj i čini što ti na um padne,
ali ne griješi govorom bestidnim.

¹³A za sve Stvoritelja svoga slavi,
koji te obasu svojim dobrima.

Strah Gospodnji

¹⁴Tko se Boga boji prima pouku;
oni koji ga traže - naklonost njegovu stječu.

¹⁵Tko traži Zakon - njime se ispunja,
a licemjer se o nj spotiče.

¹⁶Koji se boje Gospoda dolaze do pravice,
i njihova dobra djela sjaju kao svjetlost.

¹⁷Grešnik odbija opomenu
i po volji svojoj nalazi ispriku.

¹⁸Razborit čovjek ne prezire savjet,
a oholi bezbožnik ne poznaje straha.

¹⁹Bez promišljanja ne čini ništa,
pa se poslije nećeš kajati.

²⁰Ne idi po opasnim putovima,
da se ne spotakneš o kamenje.

²¹Ne vjeruj suviše ravnu putu
i čuvaj se svoje vlastite djece.

²²U svim djelima svojim čuvaj sebe,
jer tko to čini drži se zapovijedi.

²³Tko se pouzdava u Zakon
pokorava se zapovijedima;
i tko se uzda u Gospoda neće pretrpjeti štete.

33 Tko se boji Gospoda
zlo ga ne snalazi
i uvijek se iz kušnje izbavlja.

²Nije mudar tko mrzi Zakon,
a tko je u njemu licemjer,
ljulja se kao lađa u oluji.

³Razborit se čovjek pouzdava u Zakon,
on u Zakon vjeruje kao u proroštvo.

⁴Pripravi svoj govor, i tad će te slušati;
priberi znanje svoje i tad odgovori.

⁵Osjećaji su luđakovi kao kolski točak,
a misao mu je kao osovina što se okreće.

⁶Ujedljiv je prijatelj kao uspaljen konj:
tko god ga zajaše on zarže.

Nejednakost

⁷Zašto je dan od dana uzvišeniji,
kad im svima kroz godinu svjetlost
od sunca dolazi?

⁸Zato što su u misli Gospodnjoj razdijeljeni,
Gospod je razlučio doba i blagdane.

⁹Neke je uzvisio i posvetio,
a druge uvrstio u dane obične.

¹⁰I svi su ljudi od blata,
i Adam je od zemlje stvoren.

¹¹Ali ih Gospod u svojoj velikoj
mudrosti razdijeli

i daje im različite sudbine.

¹²Neke je blagoslovio i uzvisio,
druge posvetio i sebi približio;
neke je opet prokleo i ponizio
i oborio ih s mjesta njihova.

¹³Kao što je glina u rukama lončara
koji je oblikuje po svojoj volji,
tako su i ljudi u rukama Tvorca svoga
koji im daje prema svom sudu.

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

- ¹⁴Nasuprot zlu stoji dobro,
nasuprot smrti stoji život:
tako nasuprot pobožniku stoji grešnik.
- ¹⁵I gledaj tako sva djela Svevišnjega,
sva su po dvoje, jedno prema drugome.
- ¹⁶Ja se posljednji prenuh
kao onaj koji pabirči iza berača;
- ¹⁷ali stigoh s Božjim blagoslovom
i napunih tijesak svoj kao pravi berač.
- ¹⁸Gledajte kako se nisam trudio samo za se
nego za sve one koji traže pouku.
- ¹⁹Oj, čujte me, glavari naroda,
upravitelji općine, poslušajte!

Nezavisnost

- ²⁰Ni sinu ni ženi, ni bratu ni prijatelju
ne daj vlasti nad sobom za života svoga.
Ne daj svoga blaga drugomu,
da se ne pokaješ i ne zatražiš natrag.
- ²¹Dok si živ i dok je daha u tebi,
ne daj nikomu vlasti nad sobom:
- ²²jer je bolje da se djeca tebi mole
nego da ti moliš u sinova svojih.
- ²³U svim djelima svojim budi gospodar
i ne daj da ti se okalja čast.
- ²⁴Kad ti se završe dani života,
u času smrti, razdijeli svoju baštinu.

Robovi

- ²⁵Magarcu krma, batina i teret,
a robu kruh, stega i rad.
- ²⁶Daj sluzi raditi, pa ćeš naći počinka;
pustiš li mu slobodne ruke,
tražit će slobodu.
- ²⁷Jaram i uzde savijaju šiju,
a zla slugu klade i mučila.
- ²⁸Šalji ga na rad, da se ne ulijeni,
jer lijenost poučava zloćama mnogim.
- ²⁹Zaposli ga kako mu pripada,
i ako ne sluša, stavi ga u okove.
- ³⁰Ali ne prelazi mjere ni prema kome
i ne čini ništa nepravedno.
- ³¹Imaš li roba, neka ti bude kao ti sam,
jer si ga krvlju stekao!
- ³²Imaš li roba, postupaj s njim kao s bratom,
jer ti je potreban kao ti sam sebi.

- ³³Ako ga zlostavljaš pa ti odbjegne,
na kojem ćeš ga putu tražiti?

Snovi

- 34** Za bezumnika su prazne nade
i tlapnje,
i od snova luđaci okrilate.
- ²Kao hvatač sjene ili gonič vjetra,
takav je onaj koji vjeruje snovima.
- ³Slični su san i zrcalo:
u jednome i drugome samo je prividnost.
- ⁴Što se može nečistoćom očistiti?
Kako će biti istina od laži?
- ⁵Gatanje, proricanje i sni - sve ispraznosti,
sve kao tlapnje porodilje.
- ⁶Ako ih Svevišnji ne šalje kao glasnike svoje,
ne posvećuj im ni jedne misli.
- ⁷Jer mnoge su sni zaludili
i propali su uzdajući se u njih.
- ⁸Zakon treba ispunjavati bez prijevera,
i mudrost je savršena tek u iskrenosti.

Putovanje

- ⁹Tko je mnogo putovao - mnogo zna,
i tko je mnogo iskusio - umno zbori.
- ¹⁰Tko nije ništa iskusio - malo znade;
a tko je putovao, u svemu se snalazi.
- ¹¹Mnogo vidjeh na putovanjima svojim
i više shvatih nego što mogu iskazati.
- ¹²Često bijah i u smrtnoj pogibelji,
ali sam se spasio,
- ¹³jer živjet će duh bogobojaznih:
oni se uzdaju u onoga koji ih može izbaviti.
- ¹⁴Tko se boji Gospoda, ne boji se ničega
i ne straši se, jer je Gospod nada njegovu.
- ¹⁵Blago duši onoga koji se boji Gospoda!
U koga li se uzdao? I tko mu je potpora?
- ¹⁶Gospod ne odvraća očiju s onih koji ga ljube,
on im je moćna zaštita i snažna potpora,
štitnik od vjetra pustinjskog
i sjena u jari podnevnoj,
obrana od posrtaja i oslon protiv pada.
- ¹⁷On je radost srcu i svjetlost očima,
on je zdravlje, život i blagoslov.

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

Žrtve

- ¹⁸Žrtva od blaga krivo stečena porugljiv je dar
i ne primaju se pokloni opakih.
- ¹⁹Svevišnjemu se ne mile darovi bezbožnički:
gomilom žrtava oni neće iskupiti
svoje grijeha.
- ²⁰Pred očima očevim kolje sina
tko prinosi žrtvu od imetka siromaha.
- ²¹Oskudna hrana život je siromaha,
i tko je otima - pravi je krvnik;
- ²²ubija blišnjega tko mu otima hranu
i proljeva krv tko radniku uskraćuje plaću.
- ²³Ako jedan gradi, a drugi razgrađuje,
što im ostaje, osim trude?
- ²⁴Ako jedan moli, a drugi kune,
čiji će glas uslišati Gospodar?
- ²⁵Tko se taknuo mrtvaca,
pa se oprao i opet ga dirnuo,
što mu koristi pranje njegovo?
- ²⁶Tako je i s čovjekom koji posti za grijeha svoje
pa ih opet čini:
tko će mu uslišati molitvu
i zar mu koristi što se ponizio?

Zakon i žrtve

35 Tko se drži Zakona umnožava svoje
žrtve.

- Tko vrši zapovijedi prinosi žrtve pričesnice.
- ²Tko pokazuje razboritost prinosi brašneni cvijet.
Tko daje milostinju prinosi žrtvu zahvalnicu.
- ³Milo je Gospodu kad tko odstupa oda zla
i okajnicu prinosi tko odstupa od nepravde.
- ⁴Ne pokazuj se pred Gospodom praznih ruku,
jer to sve biva prema zapovijedi.
- ⁵Žrtva pravednikova ukrašava žrtvenik
i miomiris njezin dolazi pred Svevišnjeg.
- ⁶Ugodna je žrtva pobožna čovjeka
i njezin se spomen ne zaboravlja.
- ⁷Darežljivim srcem časti Gospoda
i ne škrtari prvinama što ih prinosiš.
- ⁸Za svakoga prinosa neka ti lice sja od veselja
i s radošću posvećuj desetinu.
- ⁹Daj Svevišnjemu kao što i on tebi daje,
darežljivo i koliko možeš.
- ¹⁰Jer sve Gospod plaća
i vratit će sedmerostruko.

Pravda Božja

- ¹¹Ne podmićuj ga, jer on ne prima mita.
I ne uzdaj se u žrtvu nepravednu,
- ¹²jer je Gospod sudac i ne gleda tko je tko.
- ¹³Nije pristran na štetu siromahovu
i sluša molitvu potlačenoga.
- ¹⁴Ne prezire jauk siročeta
ni udovice kad izljevaju svoj bol.
- ¹⁵Ne teku li udovici suze niz lice
i ne optužuje li jaukom onoga koji ih uzrokuje?
- ¹⁶Tko Boga služi svim srcem svojim
bit će uslišan,
jer njegove se molbe dižu do oblaka.
- ¹⁷Molitva poniznog prodire kroz oblake
i on nema mira dok ona ne dođe do Boga
18i ne popušta dok ga Svevišnji ne pogleda,
pravedno ne presudi i pravdu ne uspostavi.
- ¹⁹I Gospod neće oklijevati niti će odgađati
²⁰dok ne satre bedra nasilnicima
i ne osveti se narodima,
²¹ne iskorijeni mnoštvo oholica
i ne slomi žezlo opakima;
- ²²dok ne plati svakome po djelu njegovu
i ne prosudi čine ljudske
prema namisli njihovoj;
- ²³dok ne svrši parbu puka svojega
i ne obrađuje ga milošću svojom.
- ²⁴Dobra je milost u doba nevolje
kao oblak kišonosan u vrijeme sušno!

Molitva za spas i obnovu Izraela

- 36** Smiluj nam se, Gospodaru,
Bože svega svijeta,
i pogledaj na nas
i prožmi strahom svojim sve narode!
- ²Podigni ruku protiv naroda tuđinskih
da spoznaju tvoju moć.
- ³Kako si se u očima njihovim
pokazao nama svetim,
tako se sada u očima našim
pokaži velik prema njima.
- ⁴Da poznaju kao što znamo i mi
da nema Boga osim tebe, Gospode.
- ⁵Obnovi znake i ponovi čudesa,
proslavi ruku i desnicu svoju.
- ⁶Probudi gnjev i srdžbu izlij,

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

- obori protivnika, uništi neprijatelja.
⁷Požuri vrijeme, sjeti se prisege,
i neka se slave tvoja silna djela.
⁸Neka žestok oganj proždre preživjele
i neka propadnu tlačitelji puka tvojeg.
⁹Satri glavu poglavarima tuđinskim
koji se hvale: "Nikoga nema osim nas."
¹⁰Okupi sva plemena Jakovljeva,
vrati im baštinu kao na početku.
¹¹Smiluj se, Gospode, narodu
koji se zove imenom tvojim,
Izraelu, kojega si učinio prvencem svojim.
¹²Smiluj se svetom gradu svojem,
Jeruzalemu, prebivalištu svome.
¹³Ispuni Sion pjesmom u svoju hvalu
i Svetište svoje slavom svojom.
¹⁴Podari svjedočanstvo svojim prvim
stvorovima,
ispuni proročanstva objavljena u tvoje ime.
¹⁵Nagradi one koji se u te uzdaju,
da se proroci tvoji pokažu istiniti.
¹⁶Uslišaj, Gospode, molitvu slugu svojih
prema blagoslovu Aronovu nad pukom tvojim.
¹⁷I da spoznaju svi na zemlji
da si ti Gospod, vječni Bog.

Razlikovanje

- ¹⁸Svako jelo želudac prima,
ali je jedno slađe od drugoga.
¹⁹Nepce raspoznaje okus divljači,
tako i razborito srce lažljive riječi.
²⁰Prijevarno srce boli zadaje,
ali iskusan čovjek zna kako se uzvrća.

Izbor žene

- ²¹Žena prima svakog muža,
premda je jedna djevojka od druge bolja.
²²Ženska ljepota raduje oči,
i to je najjača od svih ljudskih želja.
²³Ako su dobrotu i nježnost
na njezinim usnama,
muž joj nije kao ostali ljudi.
²⁴Tko ima ženu posjeduje blago:
ona mu je pomoć i stup potporni.
²⁵Gdje nema ograde, pokradu imanje.
Tko nema žene tužan je lutalac.

- ²⁶Tko će vjerovati razbojniku
koji leti od grada do grada?
²⁷Tako i čovjeku koji nema gnijezda,
već počiva gdje ga zatekne noć.

Rimljanima

II. PRIMJENA: NOVI ŽIVOT U KRISTU

Prava uloga propovjednikova

⁵Ta što je Apolon? Što je Pavao? Poslužitelji po kojima povjеровaste - kako već komu Gospodin dade. ⁶Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog dade rasti. ⁷Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti. ⁸Tko sadi i tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu primiti plaću. ⁹Jer Božji smo suradnici: Božja ste njiva, Božja građevina.

¹⁰Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavih temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. ¹¹Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. ¹²Naziđuje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom - ¹³svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. ¹⁴Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao. ¹⁵Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz oganj.

¹⁶Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. ¹⁷Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.

Prava uloga propovjednikova

⁵Ta što je Apolon? Što je Pavao? Poslužitelji po kojima povjеровaste - kako već komu Gospodin dade. ⁶Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog dade rasti. ⁷Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti. ⁸Tko sadi i tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu primiti plaću. ⁹Jer Božji smo suradnici: Božja ste njiva, Božja građevina.

¹⁰Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavih temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. ¹¹Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. ¹²Naziđuje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom - ¹³svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati. ¹⁴Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao. ¹⁵Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz

oganj.

¹⁶Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. ¹⁷Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.

Zaključak

¹⁸Nitko neka se ne vara. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome svijetu, neka bude lud da bude mudar. ¹⁹Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom. Ta pisano je: *On hvata mudre u njihovu lukavstvu.* ²⁰I opet: *Gospodin poznaje namisli mudrih, one su isprazne.* ²¹Zato neka se nitko ne hvasta ljudima jer sve je vaše. ²²Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše, ²³vi Kristovi, a Krist Božji.

4 Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih. ²A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni. ³Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. ⁴Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. ⁵Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga.

⁶Time, braćo, smjerah na sebe i Apolona radi vas: da na nama naučite onu "Ne preko onoga što je pisano" te se ne nadimate jednim protiv drugoga. ⁷Ta tko tebi daje prednost? Što imaš da nisi primio? Ako si primio, što se hvastáš kao da nisi primio? ⁸Već ste siti, već se obogatiste, bez nas se zakraljiste! Kamo sreće da se zakraljiste da i mi s vama zajedno kraljujemo! ⁹Jer Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao posljednje, kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i anđelima, i ljudima - ¹⁰mi ljudi poradi Krista, vi mudri u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi čašćeni, mi prezreni; ¹¹sve do ovoga časa i gladujemo, i žeđamo, i goli smo, i pljuskuju nas, i beskućnici smo, ¹²i patimo se radeći svojim rukama. Proklinjani, blagoslivljamo, proganjani ustrajavamo, ¹³pogrđivani tješimo. Kao smeće svijeta postasmo, svačiji izmet sve do sada.

43. tjedan,
215. dan čitanja, utorak, 26. rujna 2017.

Sir 37-40
1 Kor 4,14-6,20

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

Lažni prijatelji

- 37** Svaki prijatelj veli:
"I ja sam ti prijatelj."
Ali su mnogi samo po imenu prijatelji.
²Nije li sama smrtna žalost
kad se drug ili prijatelj pretvori u neprijatelja?
³O, sklonosti opaka, zašto si stvorena?
Da prekriješ zemlju prijevarom?
⁴U sreći se lažni drug raduje s prijateljem,
a u času nesreće okreće se protiv njega.
⁵A pravi drug dijeli nevolju s prijateljem
i kad do boja dođe, štita se laća.
⁶Ne zaboravljaj prijatelja vjerna u boju
i ne zaboravi ga kad se obogatiš.

Savjetnici

- ⁷Svaki savjetnik dijeli savjete,
ali mnogi svjetuju sebi u prilog.
⁸Čuvaj se od onoga koji nudi savjet:
ispitaj prije što on sam želi
- jer on daje savjet na svoju korist -
da on ne baci oko na tebe
⁹pa ti veli: "Dobar je tvoj put",
a potom iz prikrajka promatra nesreću tvoju.
¹⁰Ne svjetuj se s čovjekom koji te krivo gleda
i ne otkrivaj zavidniku namjere svoje.
¹¹Ne svjetuj se sa ženom o njezinoj suparnici,
niti s kukavicom o ratu,
niti s trgovcem o trgovini,
niti s kupcem o prodaji,
niti sa zavidnikom o zahvalnosti,
niti sa samoživcem o milosrđu,
niti s lijenčinom o bilo kakvu poslu,
niti s prolaznim najamnikom o svršetku posla,
niti s lijenim slugom o veliku radu:
ne oslanjaj se na njih ni za kakav savjet.
¹²Nego se uvijek obrati na pobožnika
o kome znadeš da vrši zapovijedi,
koji je s tobom jedne duše
i koji će nad tobom plakati kada posmeš.
¹³I na savjet srca svoga pazi,
jer nemaš nikog vjernijeg od njega.
¹⁴Jer srce često pretkazuje čovjeku pouzdanije
nego sedam stražara s vidikovca visokog.
¹⁵Ali se kraj svega toga moli Svevišnjem
da te vodi stazom istine.

Istinska i lažna mudrost

- ¹⁶Razbor je početak svakog posla,
promišljanje prethodi poduzimanju.
¹⁷Korijen misli u srcu je,
iz njega izrastaju četiri grane:
¹⁸dobro i zlo, život i smrt,
a jezik im je uvijek gospodar.
¹⁹Postoji čovjek kadar poučiti druge,
a sebi je samom beskoristan.
²⁰Drugi je opet spretan govornik, ali omražen,
i takav će umrijeti od gladi:
²¹jer nije stekao naklonosti Gospodnje
i lišen je svake mudrosti.
²²Postoji i mudrac sam sebi mudar,
i plodovi su mu razbora na ustima pouzdani.
²³Mudrac poučava svoj vlastiti puk,
i plodovi su njegova razbora pouzdani.
²⁴Mudar je čovjek pun blagoslova,
i svi koji ga vide zovu ga sretnim.
²⁵Malen je broj dana života čovječjeg,
i nebrojeni su dani naroda izraelskog.
²⁶Mudrac stječe povjerenje naroda svog
i ime mu živi životom vječnim.

Umjerenost

- ²⁷Sine moj, dok si živ, kušaj narav svoju,
vidi što joj šteti i to joj uskrati.
²⁸Jer nije svima sve probitačno
niti je svakomu sve po volji.
²⁹Ne budi nezasićen u slasticama
i ne budi lakom za jestvinom.
³⁰Jer prekomjerno jelo donosi bolest
i proždrljivost izaziva proljev.
³¹Mnogi pomriješe od neumjerenosti,
a tko se čuva produžuje svoj život.

Lijek i bolest

- 38** Časti liječnika čašću koja mu pripada
zbog njegove službe,
jer je i njega Gospod stvorio.
²Liječenje od Svevišnjeg dolazi,
kao što se dar od kralja dobiva.
³Znanje uzdiže glavu liječniku
i moćnici ga poštuju.
⁴Gospod od zemlje pravi lijekove
i razborit ih čovjek ne odbacuje.

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

- ⁵Nije li po drvetu voda postala slatka,
pokazujuć' tako svoju moć?
⁶Ljudima je dao znanost
da uzmognu slaviti snagu djela njegovih.
⁷Njima se liječi i bol ublažuje,
od njih ljekarnik lijekove priprema.
⁸Tako nema kraja djelima njegovim
i po njemu se blagostanje širi svijetom.
⁹Sine moj, u bolesti ne budi potišten,
već se Bogu moli jer on zdravlje daje.
¹⁰Bježi od nepravde i ne budi pristran,
i od svih grijeha očisti srce.
¹¹Prinesi žrtvu blagomirisnu i spomen-žrtvu
i pretio dar prema imanju svojem.
¹²Ali i liječniku mjesta daj,
i njega je Gospod stvorio:
nek' nije daleko od tebe, jer i on je potreban.
¹³Katkad je spas u ruci njihovoj,
¹⁴jer se i oni Bogu utječu
da im poda milost izlječenja
i lijek za spas života.
¹⁵Tko griješi pred Stvoriteljem svojim
nek padne u ruke liječničke.

Žalost

- ¹⁶Sine moj, roni suze nad mrtvim,
tužaljkom prokukaj kao patnik skrhan:
ukopaj mu tijelo prema običaju
i ne uskrati počasti grobu njegovu.
¹⁷Gorko plači i žarko ridaj
i pokaži žalost koju zaslužuje:
jedan ili dva dana, da izbjegneš govorkanje,
a potom se utješi od žalosti svoje.
¹⁸Jer od tuge dolazi prijevika smrt,
i žalost slabi snagu životnu.
¹⁹Neka žalost prođe s pogrebom,
jer je život u žalosti nepodnošljiv.
²⁰Ne prepuštaj srce svoje žalosti:
odagnaj je i misli na svoj svršetak.
²¹I ne zaboravi: povratka nema;
njemu ne koristiš, a sebi udiš.
²²Misli na njegovu kob koja je i tvoja:
jučer meni, danas tebi.
²³Kad mrtvac počine,
nek' počine i spomen njegov
i utješi se kad izađe njegov duh.

Umijeće i rad

- ²⁴U dokolici je mudrost zakonoznanca,
i tko je od poslova slobodan
postaje mudar.
²⁵Kako će omudriti onaj tko upravlja plugom
i komu je sva slava u šiljku ostana,
tko tjera volove i bavi se radom oko njih
i koji govori samo o teladi:
²⁶um je njegov obuzet brazdama koje slijedi,
a bdijenja mu prolaze u tovu junadi.
²⁷Tako i svi radnici i rukotvorci
koji rade i dan i noć:
oni koji rezbare pečatnjake
i trude se neprestano oko novih šara
svesrdno teže za što većom sličnošću uzoru
i bde noću da usavrše svoje djelo.
²⁸Tako i kovač koji sjedi pokraj nakovnja
i promatra sirovo željezo:
dah ognja peče mu kožu,
a on se oko vrela ognjišta napreže;
zvuk čekića zaglušuje uho njegovo,
oči upire u uzorak pred sobom;
srcem misli na svršetak posla svog
i noću bdi da ga usavrši.
²⁹Tako i lončar koji sjedi kod posla svog
i okreće točak nogama:
uvijek je u brizi za djelo svoje
i sve su mu kretnje odbrojane.
Rukom daje oblik glini, a nogama je gnječi;
srcem misli na laštenja
i bdi noću da peč očisti.
³¹Svi se oni u ruke uzdaju,
i svaki je vičan svome poslu.
³²Bez njih se nijedan grad ne može sagraditi,
a nema ni naselja ni putovanja.
³³Ali njih ne pitaju u vijeću narodnom
i ne ističu se u općini.
Ne sjede na stolici sudačkoj
i ne shvaćaju Zakona zavjetnoga.
³⁴Ne ističu se naobrazbom ni zdravom rasudbom
i nema ih među tvorcima mudrih izreka.
Ali oni održavaju stvoreni svijet
i molitva im je na djelo usmjerena.

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

Zakonoznanc

- 39** Ali je drukčije s onim koji posvećuje dušu svoju i razmišljanje svoje Zakonu Svevišnjega, istražuje mudrost drevnu i bavi se proroštvima.
- ²On pamti govore glasovitih muževa i prodire u tančine mudrih izreka;
- ³istražuje skriveni smisao poslovice i bavi se tajnama prispodoba.
- ⁴On služi među velikašima i viđa se u prisutnosti vladara, putuje po zemljama drugih naroda, iskušava dobro i zlo među ljudima.
- ⁵U zoru srce svoje uzdiže Gospodu, Stvoritelju svome, moli se pred Svevišnjim: na molitvu otvara usta i moli milost za grijehе svoje.
- ⁶Ako to veliki Gospod hoće, napunja ga duhom razbora i on daždi riječima mudrosti i molitvom slavi Gospoda.
- ⁷Gospod upravlja savjetom i spoznajom njegovom, a on razmišlja o otajstvima Gospodnjim.
- ⁸On izlaže pouku koju je primio i hvali se Zakonom Saveza Gospodnjeg.
- ⁹Mnogi hvale umnost njegovu, nikad neće u zaborav pasti niti će mu spomen ikad propasti, nego će mu ime živjeti od pokoljenja do pokoljenja.
- ¹⁰Narodi će proglasiti mudrost njegovu i hvalom će ga slaviti zajednica.
- ¹¹Ako dugo živi, ime mu nadvisuje tisuće ostalih, a ako umre, i to će dostajati.

Poziv na slavu Božju

- ¹²Još jednom želim iznijeti misli svoje jer sam njima ispunjen kao mjesec pun.
- ¹³Slušajte me, djeco pobožna, i cvjetajte kao ruža što niče na obali toka vodenog.
- ¹⁴Mirišite kao miris tamjanov, cvatite kao ljiljanov cvijet, širite miris i pjesmu pjevajte, slavite Gospoda za sva djela njegova.

- ¹⁵Dajte slavu imenu njegovu, hvalite ga i slavite pjesmama i harfom i ovako mu u pohvalu recite:
- ¹⁶Kako su veličanstvena sva djela Gospodnja! I sve se naredbe njegove pravovremeno izvršuju. Ne smije se pitati: "Što je ovo? Zašto to?" jer sve će dobro doći u svoje vrijeme.
- ¹⁷Na riječ njegovu voda se kao nasip zaustavlja, i na besjedu usta njegovih nastaje spremište voda.
- ¹⁸Kad on zapovjedi štogod, volja mu se ispunja i nitko ne može umanjiti njegovo spasenje.
- ¹⁹Pred njim su djela svakog stvora i ništa nije skriveno očima njegovim.
- ²⁰Njegov se pogled pruža od vječnosti do vječnosti i ništa nema čudesno pred očima njegovim.
- ²¹Ne smije se reći: "Što je ovo? I zašto to?" jer sve što je stvoreno svrhu ima.
- ²²Kao što se blagoslov njegov prelijeva poput rijeke i natapa zemlju kao poplava,
- ²³tako je srdžba njegova baština narodima, kao kad je vode pretvorio u sol.
- ²⁴Kao što su njegovi putovi ravni pobožnicima, tako su neprohodni opakima.
- ²⁵Kao što je od početka stvoreno dobro za dobre, tako i zlo za opake.
- ²⁶Najvažnije su potrebe ljudima za život voda i vatra, željezo i sol, brašno pšenično, mlijeko i med, sok grožđa, ulje i odijelo:
- ²⁷sve je to dobro dobrima, a pretvara se u zlo zlima.
- ²⁸Ima vjetrova za kaznu stvorenih, sazda ih kao bičeve bijesa svoga; oni će u vrijeme svršetka snagu razviti i umiriti gnjev svoga Stvoritelja.
- ²⁹Vatra i tuča, glad i kuga - sve je to za kaznu stvoreno.
- ³⁰Očnjaci u zvijeri, štipavci i guje, i osvetni mač na propast bezbožnicima
- ³¹vesele se zapovijedi njegovoj i pripravno čekaju na zemlji: i kad vrijeme dođe, ne opiru se riječi njegovoj.

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

- ³²Stoga bijah od početka osvjedočen
pa razmislih i zapisan u knjigu:
³³"Sva su djela Gospodnja dobra,
svakoj potrebi Gospod u pravo
vrijeme udovoljava."
³⁴Ne smije se reći: "Ovo je gore nego ono",
jer sve je dobro u pravi čas.
³⁵A sad iz puna srca i usta zapjevajte
i blagoslovite ime Gospodnje!

- 40** Nevoljna je sudbina dodijeljena
svima ljudima,
težak jaram sinovima ljudskim
od dana kad izađu iz utrobe majčine
do dana kad se vrate majci svega živog.
²Predmet misli njihove, strah srca njihova -
tjeskobno je iščekivanje dana smrtnoga.
³Od onoga koji sjedi na prijestolju slavnom
do onoga koji sjedi u prahu i pepelu;
⁴od onoga koji nosi krunu i grimiz
do onoga koji nosi prtenu odjeću -
⁵sve je gnjev, zavist, nevolja i nemir,
strah od smrti, svađe i borba.
I kad počiva na svojoj postelji,
san mu noćni samo izmjenjuje brige:
⁶tek što je legao,
a ono u snu kao na svjetlosti danjoj
opsjedaju ga strahotni prizori,
kao bjegunca što je iz boja utekao.
⁷I kad se probudi u času izbavljenja,
čudi se svojem ispraznom strahu.
⁸Jer stvorovima svima, od ljudi do životinja,
a sedmerostruko grešnicima - prijeti
⁹smrt i krv, i boj i mač,
nesreće, glad, patnja, kuga.
¹⁰Sve je to stvoreno za grešnike,
i zbog njih je do potopa došlo.
¹¹Sve što je iz zemlje u zemlju se vraća
i što je iz vode došlo u more odlazi.

Različite izreke

- ¹²Svako mito i nepravda propadaju,
a poštenje traje dovijeka.
¹³Blago nepravedničko nestaje kao bujica
i kao trijesak groma za nevremena.
¹⁴Kad otvori svoje ruke, on se raduje,
tako i grešnici srljaju u svoju propast.

- ¹⁵Izdanak bezbožnički ne tjera mladice,
jer nečisto korijenje nalazi samo tvrdo stijenje.
¹⁶Trska što raste na svakoj vodi i obali
kosi se prije svake druge trave.
¹⁷A milost je kao perivoj blagoslova
i milosrđe traje dovijeka.

Usporedbe

- ¹⁸Nezavisan čovjek i radnik imaju ugodan život,
ali od obojice bolji ima onaj tko pronade blago.
¹⁹Djeca i sazidan grad proslavljaju ime,
ali je nad obojima otkriće mudrosti.
Stoka i vinogradi donose glasovitost,
ali više od oboga uzorna žena.
²⁰Vino i glazba vesele srce,
ali još više ljubav prema mudrosti.
²¹Frula i harfa zaslađuju pjesmu,
ali je nad obojima skladan glas.
²²Ljepota i ljupkost vesele oči,
ali još više zelenilo polja.
²³Prijatelj ili drug - sretnu se u pravi čas,
ali su nad obojicom žena i muž.
²⁴Braća i pomoćnici u nevolji dobro dođu,
ali od obojima bolje izbavlja milostinja.
²⁵Zlato i srebro učvršćuju korak,
ali je od obadvoga bolji dobar savjet.
²⁶Bogatstvo i moć osnažuju srce,
ali od obadvoga bolje strah Gospodnji.
Sa strahom Gospodnjim čovjek sve ima
i s njime mu ne treba nikakva pomoćnika.
²⁷Strah je Gospodnji kao perivoj blagoslova:
on čovjeka štiti više od svake slave.

Prosjačenje

- ²⁸Sine moj, ne živi od prosjačenja;
bolje je umrijeti nego prosjačiti.
²⁹Čovjek koji neprestano gleda na tuđi stol
ne živi životom života dostojnim.
On kalja svoje grlo jelima tuđinskim,
a obrazovan i odgojen čovjek toga se kloni.
³⁰Slatko je prosjačenje usnama bestidnika,
ali ga u utrobi pali kao vatra.

Rimljanima

II. PRIMJENA: NOVI ŽIVOT U KRISTU

Opomena

¹⁴Ne pišem ovoga da vas postidim, nego da vas kao ljubljenu svoju djecu urazumim. ¹⁵Jer da imate u Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više otaca. Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodih! ¹⁶Zaklinjem vas, dakle: nasljedovatelji moji budite. ¹⁷Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji mi je dijete ljubljeno i vjerno u Gospodinu, da vas podsjeti na napatke moje, u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi učim. ¹⁸Neki se uzniješe kao da ja neću doći k vama. ¹⁹Ipak, eto me ubrzo k vama, ako Gospodin htjedne, i rasudit ću ne riječi onih nadutih, nego krepost. ²⁰Ta nije u riječi kraljevstvo Božje, nego u kreposti. ²¹Što želite? Da k vama dođem sa šibom ili s ljubavlju i duhom blagosti?

2. RODOSKVRNUĆE

5 Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to takvoj bludnosti kakve nema ni među poganima: da netko ima očevu ženu. ²I vi mi se uznijeli, mjesto da žalujete pa da se iskorijeni iz vaše sredine onaj koji takvo djelo počini. ³A ja, i nenazočan tijelom, ali nazočan duhom, već sam presudio kao nazočan onoga koji je takvo što počinio. ⁴Pošto se u ime Gospodina našega Isusa Krista okupite vi i moj duh, snagom Gospodina našega Isusa, ⁵neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio duh u Dan Gospodina Isusa.

⁶Ne valja vam hvastanje! Zar ne znate da malo kvasca sve tijesto ukvasa? ⁷Očistite stari kvasac da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je žrtvovana Pasha naša, Krist. ⁸Zato svetkujmo, ne sa starim kvascem ni s kvascem zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhovima čistoće i istine.

⁹Napisah vam u poslanici da se ne miješate s bludnicima - ¹⁰ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili lakomcima, ili razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače morali iz svijeta izići. ¹¹Napisah vam zapravo da se ne miješate s nazovibratom koji bi bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili pogrđivač, ili pijanica, ili razbojnik. S takvim ni za stol! ¹²Što spada na me suditi one vani? Ne sudite li vi one koji su unutra? ¹³A one vani sudit će Bog. Iskorijenite opakoga iz svoje sredine.

3. PRIZIV NA POGANSKE SUDOVE

6 Tko bi se od vas u sporu s drugim usudio pamičiti se pred nepravednima, a ne pred svetima? ²Ili zar ne znate da će sveti suditi svijet? Pa ako ćete vi suditi svijet, zar niste vrijedni suditi sitnice? ³Ne znate li da ćemo suditi anđele, kamo li ne ono svagdanje? ⁴A vi, kad imate sporove o svagdanjem, sucima postavljate one do kojih Crkva ništa ne drži! ⁵Vama na sramotu govorim. Tako? Zar nema među vama ni jednoga mudra koji bi mogao rasuditi među braćom? ⁶Nego brat se s bratom pamiči, i to pred nevjernicima? ⁷Zapravo, već vam je to nedostatak što se pamičite među sobom. Zašto radije ne trpite nepravdu? Zašto se radije ne pustite oplijeniti? ⁸Nego vi činite nepravdu i plijenite, i to braću. ⁹Ili zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici, ¹⁰ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega. ¹¹To evo, bijahu neki od vas, ali oprali ste se, ali posvetili ste se, ali opravdali ste se u imenu Gospodina našega Isusa Krista i u Duhu Boga našega.

4. BLUDNOST

¹²"Sve mi je dopušteno!" Ali - sve ne koristi. "Sve mi je dopušteno!" Ali - neću da mnome išta vlada. ¹³"Jela trbuhu, a trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti." Ali ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! ¹⁴Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom. ¹⁵Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničnim? Nipošto! ¹⁶Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli se: Bit će njih dvoje jedno tijelo. ¹⁷A tko prione uz Gospodina, jedan je duh. ¹⁸Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela. ¹⁹Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji. ²⁰Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!

43. tjedan,
216. dan čitanja, srijeda, 27. rujna 2017.

Sir 41-44
1 Kor 7

Sirah

I. ZBIRKA IZREKA

Smrt

- 41** O smrti, kako je gorka pomisao na te
čovjeku koji živi sretno
i usred dobara svojih,
čovjeku koji živi spokojno
i u svemu napreduje
i još ima snage uživati raskoš!
²O smrti, odluka je tvoja dobrodošla
čovjeku ubogu i bez snage,
istrošenu starcu, izmorenu brigama,
nevjericnu i na kraju strpljivosti.
³Ne boj se zakona smrti,
sjeti se onih prije tebe
i onih što će poslije doći.
⁴To je presuda Gospodnja svemu živom -
i čemu se opirati volji Svevišnjega?
Živio ti deset, stotinu ili tisuću godina,
u Podzemlju ti neće predbacivati
dužinu života.

Kob opakih

- ⁵Opake su hulje sinovi grešnika
i oni koji zalaze u nastambe bezbožničke.
⁶Baština djece grešničke na propast
je osuđena,
potomstvo njihovo predmet je
vječna ukora.
⁷Bezbožna oca proklinju vlastita djeca,
jer su zbog njega u sramoti.
⁸Teško vama, bezbožnici,
koji zapostavljate Zakon Boga
Svevišnjega.
⁹Ako ste se rodili, za prokletstvo se rodiste,
a kad umrete, prokletstvo ćete baštiniti.
¹⁰Sve što je od zemlje u zemlju se vraća,
tako i bezbožnici iz prokletstva u propast.
¹¹Ljudi žale za svojim mrtvima,
ali će opako ime grešnika nestati.
¹²Brini se za ime, jer ti ono ostaje dulje
nego tisuće velikih zlatnih zaloga.
¹³Sretan život traje stanovit broj dana,
ali časno ime ostaje zauvijek.

Osjećaj stida

- ¹⁴Držite, djeco, pouke moje u miru.
Skrivena mudrost i blago nevidljivo,
kakva je korist od oboga?
¹⁵Bolji je čovjek koji krije ludost svoju
negoli koji krije mudrost svoju.
¹⁶Stidite se prema onome što vam govorim,
jer nije dobro svakom stidu podlijegati
niti svi jednako cijene sve.
¹⁷Pred ocem i majkom stidi se bludnosti
i lâži pred poglavarom i moćnikom,
¹⁸zločina pred sucem i knezom,
bezakonja pred općinom i narodom,
¹⁹nepravde pred drugom i prijateljem,
krađe pred susjedstvom u kojem živiš.
²⁰Pred istinom Božjom i zavjetom
stidi se naslanjati lakte na stol,
²¹prezimo primati i darivati
i ne odgovarati onima koji te pozdravljaju;
²²stidi se piljiti u tuđu ženu
i okrenuti leđa rođaku,
²³prisvojiti tuđi dio ili dar,
udvarati se udatoj ženi,
²⁴biti prislan sa sluškinjom njezinom:
ne prilazi njezinoj postelji!
²⁵Stidi se riječi pogrde pred prijateljima svojim
i nemoj kudit nakon darivanja,
²⁶ponavljati i širiti glasine i izdavati tajne.
²⁷Tad ćeš biti istinski stidljiv
i naći ćeš milost u očima sviju ljudi.
- 42** Ali se ovoga nemoj stidjeti,
ovoga ne krši zbog ljudskog obzira:
²Zakona i Saveza Svevišnjega,
presude koja daje pravdu i bezbožniku,
³čista računa s drugom i suputnikom,
diobe svoje baštine prijateljima,
⁴točnosti u mjerilima i utezima,
malena ili velika probitka,
⁵dobitka u trgovačkim poslovima,
stroge stege prema svojoj djeci
i da do krvi išibaš opakoga slugu.
⁶Kad je žena radoznala, dobar je pečat;
a gdje je mnogo ruku, zaključavaj.
⁷Kad što daješ, pazi na broj i težinu,
i svaki izdatak i primitak zabilježi.

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

⁸Ne stidi se ukoriti glupana ili luđaka
ili ishlapljela starca koji raspravlja s mladićima.
Tako ćeš pokazati kako si uistinu obrazovan,
i svi će ti odobravati.

Očeva briga zbog kćeri

⁹Kći je ocu potajna mora,
briga za nju spavati mu ne da:
u mladosti, strah da se neće udati,
a kad se uda, da je muž ne zamrzi;
¹⁰dok je djeвица, da je tko ne zavede
i da ne zatrudni u kući očevoj,
a u kući muževljoj da se ne razbludi,
i kad je već žena, da ne bude nerotkinja.
¹¹Ako ti je kći neposlušna, dobro je pazi
da ne načini od tebe ruglo
neprijateljima tvojim,
priču gradsku i predmet svačijeg klevetanja
i da te ne obeščasti u očima sviju.

Žene

¹²Ne zaustavljaj pogleda ni pred čijom ljepotom
i ne sjedaj sa ženama.
¹³Jer iz odijela izlazi moljac,
a od žena ženska zloća.
¹⁴Bolja je zloća muška nego dobrotа ženska;
od žene potječe sramota i ruglo.

II. SLAVA BOŽJA

1. U PRIRODI

¹⁵Sad ću podsjetiti na djela Božja,
i što sam vidio, to ću ispričati.
Riječima Gospod stvori djela svoja,
i sve se stvoreno pokorava volji njegovoj.
¹⁶Sunce sjajno sve obasjava,
i slave je Gospodnje puno djelo njegovo.
¹⁷Gospod nije dao anđelima moć
da govore o svim čudesima
koja je Gospod, gospodar svega,
čvrsto sazdao
kako bi svemir opstao u slavi njegovoj.
¹⁸Izmjerio je dubinu bezdana i srca ljudskog
i prozreo sve tajne njihove.

Jer Svevišnji ima svoju spoznaju koja postoji
i promotrio je znake vremena.

¹⁹On objavljuje prošlost i budućnost
i otkriva stvari skrivene.

²⁰Ni jedna mu misao promaći ne može,
ni jedna se riječ ne može njemu skriti.

²¹On je uredio čudesna djela svoje mudrosti,
jer je jedini od vječnosti do vječnosti.
Niti mu se što može dodati niti oduzeti
i njemu savjet ničiji ne treba.

²²Kako li su divna sva djela njegova,
kao sjajna iskra njihov je prizor.

²³Sve to živi i traje dovijeka,
i u svakoj prilici sve je poslušno.

²⁴Sve je dvostruko, jedno prema drugome,
i ništa nije stvorio nepotpuno.

²⁵Jedno drugo izvrsnošću nadmašuje,
i tko se može nasititi njegove krasote?

Sunce

43 Ponos visina, blistavi svod,
takva su nebesa u slavnom prizoru.

²Kad se sunce pomalja, izlazeći objavljuje:
"Divno je i čudesno djelo Svevišnjeg!"

³Kad je o podne, žari krug zemaljski,
i tko bi izdržao žegu njegovu?

⁴U peć treba puhati da se dobije toplina,
a sunce sažiže planine tri puta snažnije;
riga pare plamene
i zrakama svojim zasljepljuje oči.

⁵Velik je Gospod koji ga načini
i čije riječi požuruju njegov hod.

Mjesec

⁶1 mjesec tako, uvijek točan,
označuje vrijeme i vječni je znak.

⁷Mjesec označuje blagdane,
to svjetlilo koje se smanjuje
kad postane puno.

⁸Od njega mjesec dobiva svoje ime.
On čudesno raste u mijenama svojim,
stijeg vojske nebeske
što blista na svodu nebesa.

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

Zvijezde

- ⁹Sjaj je zvijezda ljepota neba,
blistav ures visinama Gospodnjim.
¹⁰Po zapovijedi Svetoga,
kako on odredi, one miruju
i ne zamaraju se nikad od straže svoje.

Duga

- ¹¹Pogledaj dugu i slavi Stvoritelja njezina,
jer je tako veličanstvena u sjaju svojem.
¹²Preko nebesa prebacuje dični luk
što ga razape ruka Svevišnjeg.

Čudesna prirode

- ¹³Po zapovijedi njegovoj pada snijeg
i munje požuruje svojom naredbom.
¹⁴Tako se otvaraju i riznice njegove
iz kojih izlijeću oblaci kao ptice.
¹⁵Silom svojom drži oblake i mrvu ih u tuču.
^{16a}Kad se on pojavi, gore se tresu,
^{17a}i kad grom njegov zagrmi,
zemlja se uvija od bola.
^{16b}Po zapovijedi njegovoj puše južnjak,
^{17b}vijavica sjeverna i vihor olujni.
¹⁸Kao ptice prši njegov snijeg
i pada kao jato skakavaca.
Oklo se divi ljepoti njegove bjeline
i duh se zanosi praminjanjem njegovim.
¹⁹Inje pada kao sol na zemlju,
i kad se dobro smrzne,
kostriješi se kao bodlje.
²⁰Kad zapuše hladni sjever,
tad se led uhvati na vodi,
spusti se na svaku mirnu vodu,
koja se onda njime kao oklopom odjene.
²¹On guta gore i sažiže pustinju
i kao oganj proždire bilje.
²²Ali oblaci ubrzo sve liječe
i poslije žege osvježava rosa.
²³Namišlju je svojom ukrotio bezdan
i po njemu razastro otoke.
²⁴Pomorci pričaju o pogibeljima morskim
i divimo se onomu što od njih čujemo:
²⁵jer i tu su neobična i prečudesna
djela njegova,
zvijeri svakojake i nemani morske.

- ²⁶Njegovom pomoću sve se svršava dobro
i sve se uređuje prema riječi njegovoj.
²⁷Ma koliko da dodamo, ne bismo završili;
jednom riječju: "On je sve!"
²⁸Odakle smoći dovoljno snage da ga slavimo,
jer on je velik, iznad svih je djela svojih.
²⁹Strašan je Gospod i veoma velik,
i čudesna je moć njegova.

- ³⁰Veličajte Gospoda u hvalama svojim
koliko god možete, a on će vas
uvijek nadmašivati;
napregnite svu svoju snagu
kad ga veličate,
ne popuštajte, pa ipak nikad
do kraja nećete doći.
³¹Jer tko ga je ikad vidio pa da opriča?
I tko ga može proslaviti onako
kako on zaslužuje?
³²Mnogo je otajstava većih nego su ova,
jer smo vidjeli samo neka
od djela njegovih!
³³Sve je stvorio Gospod,
koji je mudrost dao pobožnima.

2. U POVIJESTI

Pohvala predaka

- 44** Opjevajmo slavne muževe,
pretke naše po njihovim pokoljenjima.
²Mnogo je slave podijelio Višnji
i pokazao svoje veličanstvo
od iskonskih dana.
³Jedni vladahu kraljevstvima svojim
i bijahu poznati po svojoj snazi;
drugi bijahu mudri savjetnici
i izricahu riječi proročanske.
⁴Savjetom svojim upravljahu ljudima,
razumijevanjem narodne mudrosti,
i mudrim napucima svojeg nauka.
⁵Neki skladahu napjeve i pisahu pjesme;
⁶drugi bijahu bogati i moćni
živeći mimo u domovima svojim.
⁷Svi se oni proslaviše u svom vremenu
i bijahu slava svojeg doba.
⁸Neki od njih ostaviše ime za sobom

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

te se o njima još hvale pjevaju.

- ⁹A drugima opet nema spomena,
iščežoše kao da nikad nisu niti postojali;
sada su kao da ih nikad nije bilo,
tako i djeca njihova za njima.
- ¹⁰Ali ovi bijahu ljudi pobožni
čija se dobra djela ne zaboravljaju;
- ¹¹u potomcima njihovim ostade bogata baština
što je oni namriješe.
- ¹²Djeca im se vjerno drže zavjeta,
i potomstvo njihovo, zbog njih;
- ¹³dovijeka njihova loza ostaje
i ne briše se dika njihova;
- ¹⁴u miru počivaju tijela njihova
i ime živi za sva pokoljenja;
- ¹⁵mudrost njihovu objavljuju puci
i slavu njihovu naviješta općina.

Henok

- ¹⁶Henok se svidio Gospodu i bi prenesen,
uzor obraćenja za sva pokoljenja.

Noa

- ¹⁷Noa bijaše savršen pravednik
i u vrijeme gnjeva postade obnovitelj;
po njemu je spašen ostatak na zemlji
u doba Potopa.
- ¹⁸Vječni je Savez utemeljen s njim
da više neće od potopa izginuti sve živo.

Abraham

- ¹⁹Abraham, otac slavni mnoštva naroda,
nitko mu u slavi nikad nije bio ravan;
- ²⁰on je čuvao zapovijed Svevišnjega
i sklopio Savez s njim;
on je taj Savez učvrstio svojim tijelom
i u dan kušnje vjeran ostao.
- ²¹Zato mu je Gospod zakletvom obećao
da će blagosloviti narode
u potomstvu njegovu,
da će ga umnožiti kao prah zemaljski
i potomstvo mu uzvisiti kao zvijezde.
I dati im zemlju u baštinu,
od mora do mora,
od Rijeke do krajeva zemaljskih.

Izak i Jakov

- ²²I Izaku je tako, zbog oca njegova Abrahamu,
zajamčio 23 blagoslov svih ljudi
i utemeljio je Savez na glavi Jakovljevoj.
I utvrdio ga u svojim blagoslovima
i dao mu zemlju u baštinu:
podijelio je na dijelove
i razdijelio među dvanaest plemena.

Rimljanima

II. PRIMJENA: NOVI ŽIVOT U KRISTU

II. ODGOVORI NA RAZLIČITA PITANJA

1. ŽENIDBA I DJEVIČANSTVO

7 Sada o onome što ste mi pisali. Dobro je čovjeku ne dotaći ženu. ²Ipak, zbog bludnosti, neka svaki ima svoju ženu i svaka neka ima svoga muža. ³Muž neka vrši dužnost prema ženi, a tako i žena prema mužu. ⁴Žena nije gospodar svoga tijela, nego muž, a tako ni muž nije gospodar svoga tijela, nego žena. ⁵Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po dogovoru, povremeno, da se posvetite molitvi pa se opet združite da vas Sotona ne bi napastovao zbog vaše neizdržljivosti. ⁶Ali to velim kao dopuštenje, ne kao zapovijed. ⁷A htio bih da svi ljudi budu kao i ja; ali svatko ima svoj dar od Boga, ovaj ovako, onaj onako.

⁸Neoženjenima pak i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja. ⁹Ako li se ne mogu uzdržati, neka se žene, udaju. Jer bolje je ženiti se negoli izgarati.

¹⁰A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja - ¹¹ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta ženu. ¹²Ostalima pak velim - ja, ne Gospodin: ima li koji brat ženu nevjericu i ona privoli stanovati s njime, neka je ne otpušta. ¹³I žena koja ima muža nevjernika te on privoli stanovati s njome, neka ne otpušta muža. ¹⁴Ta muž nevjernik posvećen je ženom i žena nevjernica posvećena je bratom. Inače bi djeca vaša bila nečista, a ovako - sveta su. ¹⁵Ako li se nevjernik hoće rastaviti, neka se rastavi; brat ili sestra u takvim prilikama nisu vezani: ta na mir nas je pozvao Bog. ¹⁶Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li spasiti ženu?

¹⁷U drugome svatko neka živi kako mu je Gospodin dodijelio, kako ga je Bog pozvao. Tako određujem po svim crkvama. ¹⁸Je li tko pozvan kao obrezan, neka ne prepravlja obrezanja. Ako je pozvan kao neobrezan, neka se ne obrezuje. ¹⁹Obrezanje nije ništa i neobrezanje nije ništa, nego - držanje Božjih zapovijedi. ²⁰Svatko neka ostane u onom zvanju u koje je pozvan. ²¹Jesi li pozvan kao rob? Ne brini! Nego, ako i možeš postati slobodan, radije se okoristi.

²²Jer tko je u Gospodinu pozvan kao rob, slobodnjak je Gospodnji. Tako i tko je pozvan kao slobodnjak, rob je Kristov. ²³Otkupninom ste

kupljeni: ne budite robovi ljudima. ²⁴Svatko u čemu je pozvan, braćo, u tome neka i ostane pred Bogom.

²⁵O djevicama nemam zapovijedi, nego dajem savjet kao čovjek po milosrđu Gospodnjem vrijedan povjerenja. ²⁶Smatram dakle: dobro je to zbog sadašnje nevolje, dobro je čovjeku tako biti. ²⁷Jesi li vezan za ženu? Ne traži rastave. Jesi li slobodan od žene? Ne traži žene. ²⁸Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; i djevica ako se uda, nije sagriješila. Ali takvi će imati tjelesnu nevolju, a ja bih vas rado poštedito.

²⁹Ovo hoću reći, braćo: Vrijeme je kratko. Odsele i koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju; ³⁰i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao da ne posjeduju; ³¹i koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer - prolazi obličje ovoga svijeta. ³²A rado bih da budete bezbrižni. Neoženjen se brine za Gospodnje, kako da ugodi Gospodinu. ³³A oženjen se brine za svjetovno, kako da ugodi ženi, ³⁴pa je razdijeljen. I žena neudana i djevica brine se za Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom; a udana se brine za svjetovno, kako da ugodi mužu. ³⁵Ovo pak govorim vama na korist, ne da vam postavim zamku, nego da primjerno i nesmetano budete privrženi Gospodinu. ³⁶Misli li tko da je nepriličan prema svojoj djevici kad je preživotan i s njome mora biti, neka čini što je nakanio, ne griješi: neka se uzmu. ³⁷Tko je pak nepokolebljivo stalan u srcu te nema potrebe, a u vlasti mu je volja pa to odluči u svom srcu - čuvati svoju djevicu - dobro čini. ³⁸Tako, tko se oženi svojom djevicom, dobro čini, a tko se ne oženi, bolje čini. ³⁹Žena je vezana dokle živi muž njezin. Umre li muž, slobodna je: neka se uda za koga hoće, samo u Gospodinu. ⁴⁰Bit će ipak blaženija ostane li onako, po mojem savjetu. A mislim da i ja imam Duha Božjega.

43. tjedan,
217. dan čitanja, četvrtak, 28. rujna 2017.

Sir 45-47
1 Kor 10

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

Mojsije

- 45** Od njega je potekao čovjek čestit koji je našao milost pred svima, drag Bogu i ljudima, Mojsije, blagoslovljena spomena!
- ²Podijelio mu slavu kao i svetima i učinio ga moćnim, na užas neprijateljima.
- ³Na njegovu je riječ znamenja zaustavio i ukrijepio ga pred licem kraljeva; dao mu zapovijedi za narod njegov i otkrio mu nešto od svoje slave.
- ⁴Zbog njegove vjernosti i poniznosti posveti ga, izabra ga jedinog između sviju ljudi;
- ⁵dopusti mu da čuje glas njegov i uvede ga u tamu; dade mu zapovijedi licem u lice, Zakon života i spoznaje, da Jakova uči Savezu i Izraela naredbama njegovim.

Aron

- ⁶Potom uzvisi Arona, sveca poput Mojsija, brata njegova, iz plemena Levijeva.
- ⁷Vječni Savez sklopi s njim i dade mu svećeništvo naroda. Usreći ga odjećom ukrasnom, obuče ga u odoru slave.
- ⁸Odjenu ga dičnim savršenstvom i opremi bogatom odjećom: gaćama, haljom i oplećkom.
- ⁹Obloži ga mognanjem i brojnim zvončićima zlatnim uokolo, da zveckaju pri koračanju njegovu, da im se u Svetišću čuje zvon na opomenu sinovima naroda njegova.
- ¹⁰I svetu odjeću od zlata, grimiznu, svu izvezenu; oplećak sudački, Urim i Tumim, od upletena purpura, djelo vješta rukotvorca;
- ¹¹drago kamenje, urezano kao pečatnjaci u zlatnu okovu, djelo draguljara, kao opomenu s natpisom urezanim, prema broju plemena Izraelovih.
- ¹²I krunu zlatnu na kapi,

ukrašenu pečatom posvete, ures vrhunski, djelo veličanstveno, ukrase, očima u nasladu.

- ¹³Nitko nikad sličnih nije vidio, i nikada ih nije tuđinac oblačio, nego samo sinovi njegovi i odvjeci njegovi zauvijek.
- ¹⁴Njegove žrtve potpuno se spaljuju, trajno, dvaput svakog dana.
- ¹⁵Njemu Mojsije dade svećeničku vlast i svetim ga uljem pomaza, i to mu bijaše vječni Savez i potomstvu njegovu sve dok nebesa traju, da mu služi i bude svećenikom i da blagoslivlja narod u ime Gospodnje.
- ¹⁶Izabra ga između svih živih da mu prinosi žrtvu i tamjan, da mu pali miris ugodni za spomen i da očišća sinove Izraelove.
- ¹⁷Još mu svoje zapovijedi dade i povjeri mu odredbe Zakona da pouči Jakova naredbama njegovim, da prosvijetli Izraela njegovim Zakonom.
- ¹⁸Ali se na njega razgnjeviše neprijatelji i pozavidješe mu u pustinji, ljudi Datanovi i Abiramovi, Korah i njegovi u mržnji i gnjevu.
- ¹⁹I vidje Gospod i rasrdi se i uništi ih žarom svoje srdžbe. Posla na njih čudesa i sažeže ih plamenim ognjem.
- ²⁰I umnoži tako slavu Aronu i dade mu baštinu njegovu, odredi mu pretilinu prvina, prije svega kruha u izobilju.
- ²¹Tako se oni hrane žrtvama Gospodnjim, koje Gospod pokloni njemu i potomstvu njegovu.
- ²²Samo u zemlji on baštine nema, nema svog dijela među narodom, jer Gospod je njegov dio i baština.

Pinhas

- ²³I Pinhas, sin Eleazarov, treći je po slavi zbog revnosti svoje u strahu Gospodnjem. Jer kad se narod pobunio, postojan je bio i plemenito smiona srca,

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

i tako je stekao oproštenje Izraelu.

²⁴Zato bi Savez mira zapečaćen s njim,
da bude poglavar Svetišta i naroda svoga
te njemu i potomstvu njegovu pripadne
dostojanstvo velikog svećeništva
za sva vremena.

²⁵Učinio je Savez i s Davidom,
sinom Jišaja, iz plemena Judina,
ali baština kraljevska od oca
samo jednom sinu ostaje,
dok baština Aronova ostaje
svemu potomstvu njegovu.

²⁶Zato neka vam sada Gospod mudrost
u srce posadi
da narodu njegovu pravedno sudite,
da vrline predačke nikad ne nestanu
i da slava njihova prijeđe na potomke njihove.

Jošua

46 Junak u boju bijaše Jošua, sin Nunov,
nasljednik Mojsijev u službi proročkoj,
koji valjano zasluži svoje ime
i bi veliki izbavitelj izabranog naroda,
osvetivši se drskim neprijateljima
i uspostavivši Izraela na baštini njegovoj.

²Kako li krasan bijaše kad bi digao ruku
i mačem zamahnuo protiv gradova!

³Tko je ikad imao njegovu odlučnost?
On je vodio bojeve Gospodnje.

⁴Nije li po njemu sunce zastalo
i od jednog dana postala dva?

⁵Jer je prizvao Boga Svevišnjega
u nevolji kada ga odasvud
pritijesniše neprijatelji,
i usliša ga veliki Gospod
i pusti krupnu i snažnu tuču.

⁶Bacio se na narod dušmanski
i protivnike pobio na Strmini:
da bi poznali puci snagu njegova oružja
i spoznali da je Gospod protivnik njihov.

Kaleb

⁷I jer je vjerno išao za Svemogućim
i u dane Mojsijeve ljubav dokazao -
on i Kaleb, sin Jefuneov,
koji se opriješe kad se zbor pobunio,

odvrativši narod od grijeha
i utišavši glasove pobune.

⁸Zato je i sačuvao samo ovu dvojicu,
od šest stotina tisuća pješaka,
da ih uvede u baštinu njihovu,
u zemlju kojom teče med i mlijeko.

⁹Još je Kalebu dao snagu,
koja s njime do starosti ostade,
te se mogao verati po visinama
zemaljskim,
koje su baština potomcima njegovim,

¹⁰neka bi spoznao sav Izrael
da je dobro ići vjerno za Gospodom.

Suci

¹¹I suci, svaki po svom imenu,
koji uvijek bijahu srca vjerna
i koji se ne odmetnuše od Boga -
da je blagoslovljen spomen njihov.

¹²Neka im kosti procvatu u grobu
i neka se imena tih slavni ljudi
pomlade u sinovima njihovim.

Samuel

¹³Samuel bijaše miljenik svomemu Gospodu,
prorok Gospodnji,
on utemelji kraljevstvo
i pomaza vladare nad svojim narodom.

¹⁴Po Zakonu Gospodnjem upravljao je općinom,
i Gospod je pohodio Jakova.

¹⁵Zbog vjernosti njegove priznavahuga prorokom,
u govorima se pokazivao
pouzdan vidjelac.

¹⁶I on prizva Boga u nevolji
kada ga odasvud pritisnuše dušmani
prinoseći mliječno janješce.

¹⁷Tada zagrmje Gospod s neba
i u strašnoj lomljavi začu glas njegov;

¹⁸porazio je vođe dušmanske
i satio knezove filistejske.

¹⁹I kad je polazio na počinak vječni,
posvjedočio je pred Gospodom
i pomazanikom njegovim:

"Ni od koga nikad ne uzeh ništa,
čak ni potplate obične."
I nitko ga nije optužio.

²⁰A kad je usnuo, proreče još jednom

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

i objavi kralju njegov kraj.
I ispod zemlje podignu svoj glas proročki
da izbriše opačinu s naroda.

Natan

47 Poslije njega ustade Natan
da prorokuje u vrijeme Davidovo.

David

²Kao što se pretilina odlučuje od pričesnice,
tako bi David odabran od sinova Izraelovih.

³Igraše se s lavom kao s jarićima
i s medvjedima kao s janjcima;

⁴zar nije još kao dječak ubio diva
i skinuo sramotu s naroda
kad je iz pračke bacio kamen
i slomio oholost Golijata?

⁵Jer i on prizva Boga Svevišnjega,
koji mu je dao snagu desnici,
da obori junaka vješta bojovima
i podigne jakost narodu svome.

⁶Zato mu je dana slava od deset tisuća,
i slavljahu ga dok blagoslivljaše Gospoda,
i ponudiše mu krunu slavnu,

⁷Jer on svuda porazi neprijatelje
i uništi protivnike Filistejce
i slomi silu njihovu do današnjega dana.

⁸U svakome svom djelu slavio je
Svetog Svevišnjeg riječima hvale;
pjevao je svim srcem svojim
i ljubio Tvorca svoga.

⁹Pred žrtvenik je postavio glazbala
da zvucima njihovim zasladi pjesmu.

¹⁰Blagdanima je sjajnost dodao
i savršeno uresio svetkovine,
proslavljao sveto ime Gospodnje,
i Svetište je odzvanjalo već od zore.

¹¹Zato mu Gospod grijeha oprost
i podiže dovijeka silu njegovu
i dade mu Savez kraljevski,
slavni prijestol u Izraelu.

Salomon

¹²Mudar ga je sin naslijedio,
koji se, zbog njega, nadaleko proširio.

¹³Salomon kraljevaše u vrijeme mirno,
i Bog mu dade mir odasvuda,

da je uzmogao sazdati Dom imenunjegovu
i podići vječno Svetište.

¹⁴Kako li si mudar bio za svoje mladosti
i prepun spoznaje poput rijeke!

¹⁵Prekrio si zemlju umom svojim
i ispunio je tajanstvenim izrekama.

¹⁶Ime ti se pročulo do dalekih otoka
i stekao si ljubav svojim mirom.

¹⁷Začudio si svijet pjesmama svojim,
pričama, poslovicama i odgovorima.

¹⁸U ime Gospodina Boga,
koji se Bogom Izraela zove,
nakupio si zlata kao kositra
i namnožio srebra kao olova.

¹⁹A slabine si svoje potom priklonio ženama
i postao rob svoga tijela.

²⁰Ljagom si okaljao slavu svoju
i oskvrnuo svoj rod,
navukao si gnjev na porod svoj,
i nevolju svojim potomcima.

²¹Kraljevstvo se nadvoje rascijepilo:
i od Efrajima izađe pobunjena vlast.

²²Ipak Bog nije odbacio milosti svoje,
niti je pogazio riječi svoje:
izabranika svoga nije lišio potomstva
te nije istrijebio roda onom kojiga je ljubio,
već je dao Ostatak Jakovu
i domu Davidovu korijen od njega.

Roboam

²³I počnuo je Salomon kraj otaca svojih,
ostavivši jednog od svojih kao nasljednika,
najglupljeg od čitava naroda,
čovjeka bez razbora:
Roboama, koji je savjetom svojim
narod pobunio.

Jeroboam

²⁴A zatim dođe Jeroboam, sin Nabatov,
koji navede na grijeh Izraela
i uputi Efrajima na put zloće.
Od tada se njihovi grijesi toliko namnožiše
te ih otjeraše iz zemlje njihove.

²⁵Jer okušavahu svaku vrstu opačine,
sve dok ih osveta ne snađe.

Prva poslanica Korinćanima

I. RAZDORI I SABLAZNI

2. BLAGOVANJE MESA ŽRTVOVANA IDOLIMA

8 U pogledu mesa žrtvovana idolima, znamo, svi posjedujemo znanje. Ali znanje nadima, a ljubav izgrađuje. ²Ako tko misli da što zna, još ne zna kako treba znati. ³A ljubi li tko Boga, Bog ga poznaje. ⁴Dakle, u pogledu blagovanja mesa žrtvovana idolima, znamo: nema idola na svijetu i nema Boga do Jednoga. ⁵Jer sve kad bi i bilo nazovibogova ili na nebu ili na zemlji - kao što ima mnogo "bogova" i mnogo "gospodara"! - ⁶nama je jedan Bog, Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin, Isus Krist, po kome je sve, i mi po njemu.

⁷Ali nemaju svi toga znanja. Neki, navikli na idole, još jedu meso kao idolima žrtvovano i njihova se savjest kalja jer je nejaka. ⁸A k Bogu nas ne privodi jelo. Niti što gubimo ako ne jedemo; niti što dobivamo ako jedemo. ⁹A pazite da ne bi možda ta vaša sloboda bila spoticaj nejakima. ¹⁰Jer vidi li tko tebe koji imaš znanje za stolom u hramu idolskomu, neće li se njegova savjest, jer je nejaka, "izgraditi" da jede žrtvovano idolima? ¹¹I s tvoga znanja propada nejaki, brat za kojega je Krist umro. ¹²Tako griješeći protiv braće i ranjavajući njihovu nejaku savjest, protiv Krista griješite. ¹³Zato ako jelo sablažnjava brata moga, ne, neću jesti mesa dovijeka da brata svoga ne sablaznim.

Pavlov primjer

9 Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam li vidio Isusa, Gospodina našega? Niste li vi djelo moje u Gospodinu? ²Ako drugima nisam apostol, vama svakako jesam. Ta vi ste pečat mogega apostolstva u Gospodinu.

³Moj odgovor mojim tužiteljima jest ovo: ⁴Zar nemamo prava jesti i piti? ⁵Zar nemamo prava ženu vjernicu voditi sa sobom kao i drugi apostoli i braća Gospodnja i Kefa? ⁶Ili samo ja i Barnaba nemamo prava ne raditi? ⁷Tko ikada vojuje o svojem trošku? Tko sadi vinograd pa roda njegova ne jede? Ili tko pase stado pa od mlijeka stada ne jede? ⁸Zar to govorim po ljudsku? Ne kaže li to i Zakon? ⁹Jer u Mojsijevu zakonu piše: *Ne zavezuj usta volu koji vrši!* Zar je Bogu do volova? ¹⁰Ne govori li on baš radi nas? Doista, radi nas je napisano, jer tko ore, u nadi treba da ore; i tko vrši, u nadi da će dobiti dio. ¹¹Ako smo mi vama sijali dobra duhovna, veliko li je

nešto ako vam požanjemo tjelesna? ¹²Ako drugi sudjeluju u vašim dobrima, zašto ne bismo mi mogli još većma. Ali nismo se poslužili tim pravom, nego sve teglimo da ne bismo postavili kakvu zapreku evanđelju Kristovu? ¹³Ne znate li: koji obavljaju svetinje, od svetišta se hrane; i koji žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele? ¹⁴Tako je i Gospodin onima koji evanđelje navješćuju odredio od evanđelja živjeti.

¹⁵No ja se ničim od toga nisam poslužio. A i ne napisah toga da bi se tako postupilo prema meni. Radije umrijeti, nego... Te mi slave nitko neće oduzeti! ¹⁶Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem. ¹⁷Jer ako to činim iz vlastite pobude, ide me plaća; ako li ne iz vlastite pobude - služba je to koja mi je povjerena. ¹⁸Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam evanđelje besplatno ne služeći se svojim pravom u evanđelju.

¹⁹Jer premda slobodan od sviju, sam sebe svima učinih slugom da ih što više steknem. ²⁰Bijah Židovima Židov da Židove steknem; onima pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom - premda ja nisam pod Zakonom - da one pod Zakonom steknem; ²¹onima bez Zakona, kao da sam bez zakona - premda nisam bez Božjega zakona, nego u Kristovu zakonu - da steknem one bez Zakona; ²²bijah nejakima nejak da nejake steknem. Svima bijah sve da pošto-poto neke spasim. ²³A sve činim poradi evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu.

²⁴Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete. ²⁵Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv. ²⁶Ja dakle tako trčim - ne kao besciljno, tako udaram šakom - ne kao da mlatim vjetar, ²⁷nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.

Prva poslanica Korinćanima

Korint se iz više razloga može nazvati središtem Pavlove misionarske aktivnosti. Dok se u Filipima i u Solunu zadržao relativno kratko, a Atenu napustio brzo ne polučivši nikakva uspjeha, u Korintu se Pavao zadržao „godinu i šest mjeseci“ (Dj 18, 11). Istina, u Efezu je boravio dvostruko duže, ali je osjećajno ipak više bio vezan uz Korint. Tu je nastala i njegova najstarija poslanica (1 Sol), tu se susreo s rimskim prokonzulom Galionom, što je bilo važno za njegovo daljnje djelovanje. Korintsku zajednicu ponovo je posjetio na 3. misijskom putovanju i ostao tri mjeseca (Dj 20, 3). U to vrijeme nastala je i Poslanica Rimljanima. U Korint je Pavao slao svoje najvjernije suradnike, Timoteja i Tita, a sam je planirao ponovo doći. Budući da svoju namjeru nije uspio ostvariti, to je u Korintu stvorilo zlu krv, a neki su ga članovi zajednice nazvali lašcem, što je bio jedan od povoda da Pavao piše Drugu poslanicu Korinćanima. Može se reći da mu je to bila najdraža zajednica, ali mu je zadala i najviše briga.

Korint Pavlova vremena

Mnogi problemi s kojima se Pavao suočavao u Korintu i teološko-pastoralne teme koje obrađuje u poslanicama bit će nam razumljivije ako malo bolje upoznamo Korint, njegovu povijest, kulturu, socijalnu strukturu stanovništva, zastupljenost različitih religija te moralno ponašanje u vrijeme kad Pavao tamo stiže. Bio je to velik lučki grad (100.000) s vrlo izmiješanim stanovništvom koje je u potrazi za poslom dolazilo odasvud (Grci, Rimljani, Židovi, istočni narodi). Uz lučke radnike bio je i velik broj robova. Uz grčka poganska božanstva (Zeus, Apolon, Atena, Afrodit...) bio je zastupljen i egipatski kult Izide i Serapisa, istočnjački kult Mitre, a od vremena cara Klaudija bio je i hram s carskim kultom. Osim hramske prostitucije vezane uz Afroditin hram, Korint je kao lučki grad bio poznat po raširenom nemoralnom životu. U cijelom je carstvu kolala grčka krilatica *korinthiazesthai, živjeti po korintsku, živjeti pokvareno*. Opisujući u Poslanici Rimljanima poganski svijet i njegove poroke, Pavao je vjerojatno pred očima imao sliku Korinta. Na kulturnom planu Korint se, zahvaljujući svom gospodarskom procvatu, natjecao s Atenom. U njemu su našli svoje slušatelje učitelji raznih filozofskih struja.

43. tjedan,
218. dan čitanja, petak, 29. rujna 2017.

Sir 48-51
1 Kor 8-9

Pavlov dolazak i djelovanje

Dolazeći u takav poganski grad s namjerom da i u njemu, nakon poraznog iskustva u Ateni, navijesti „Isusa Krista, i to raspetoga“, razumljivo je što Pavao kasnije otkriva toj zajednici da je u Korint došao „u strahu i u veliku drhtanju“. Nije to bio strah za sigurnost vlastitoga života, već za sudbinu evanđelja. Pavla je mučilo pitanje kako u tom središtu umišljene ljudske mudrosti navijestiti Božju mudrost utjelovljenu u Kristovu križu koji je „*Židovima sablazan, a poganima ludost*“. Da Pavao u Korintu ne bude prepušten sam sebi, Providnost se pobrinula na neobičan način. Luka kaže: „*Ondje nađe nekog Židova imenom Akvila, rodom iz Ponta, koji netom bijaše došao iz Italije sa svojom ženom Priscilom jer je Klaudije naredio da svi Židovi napuste Rim*“ (Dj 18, 2). Tih dvoje judeokršćana ugostili su Pavla u svome domu i postali njegovi najvjerniji suradnici. Oni će ga kasnije pratiti i na putu u Efez (Dj 18, 18 sl.) i tamo djelovati s njime. Bili su i njegova prva veza s rimskom zajednicom kojoj će kasnije pisati i posjetiti je.

Veličina i sastav zajednice

Pavlova se korintska zajednica, sudeći po čestom spominjanju problema poganskih idola i mesa njima žrtvovana većim dijelom sastojala od obraćenih pogana, a tek manjim dijelom od judeokršćana na koje se odnosi govor o obrezanju ili izravno spominjanje Židova. Polazeći od toga, lako je shvatiti kako je bio težak put pretvorbe poganskog vjerovanja u kršćansko, a još teži od poganskog pokvarenog ponašanja do prihvaćanja kršćanskoga ćudoređa. Što se tiče društveno-socijalnoga profila korintske zajednice, u njoj su prevladavali niži i siromašniji slojevi. Pavao ih sam na to podsjeća kad kaže: „*Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih*“ (1, 26). Ipak u zajednici je bilo i onih koji su pripadali višim slojevima društva, kao Ticije Just (Dj 18, 7), nadstojnik sinagoge Krisp (18, 8), Gaj, Stefana, Feba i posebice gradski blagajnik Erast (Rim 16, 23). Čini se da se cijela zajednica mogla okupiti u jednoj kući (Rim 16, 23), pa se njezina veličina procjenjuje na 50-200 osoba.

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

Ilija

- 48** I usta prorok Ilija kao oganj,
riječ mu plamtjela kao buktinja.
²On je na njih donio glad
i revnošću je svojom umanjio njihov broj.
³Po riječi je Božjoj nebo zatvorio
i tri puta oganj s neba sveo.
⁴Kako li si strašan bio, Ilija, u čudesima svojim!
I može li se itko dičiti koliko ti?
⁵Podigao si mrtva od smrti
iz Podzemlja po riječi Svevišnjeg.
⁶Bacio si u propast kraljeve
i vukao odličnike s odra njihova.
⁷Na Sinaju si čuo ukore
i sud osvetni na Horebu.
⁸Pomazao si kraljeve osvetničke
i proroka sebi za nasljednika.
⁹Podignut si bio u vihoru ognja,
u kolima s plamenim konjima.
¹⁰Određen si u prijetnjama budućim
da umiriš srdžbu Božju prije no što ona provali,
da obratiš srca otačka sinovima
i da obnoviš plemena Jakovljeva.
¹¹Blago onomu koji će te vidjeti
i onima koji su usnuli u ljubavi,
jer i mi ćemo posjedovati život.

Elizej

- ¹²Kad je vihor zastro Iliju,
napuni se duhom njegovim Elizej:
za života ga nijedan vladar ne mogaše pobijediti
i nitko ga ne mogaše podjarmiti.
¹³Ništa mu ne bijaše teško,
i iz groba mu je tijelo prorokovalo.
¹⁴Za života je čudesa činio,
a u smrti svojoj djela divotna.

Nevjernost i kazna

- ¹⁵Ali se kraj svega toga narod nije pokajao
niti se ostavio grijeha svojih,
dok ne bi izagnan iz domaje
i rasijan po svim zemljama svijeta;
¹⁶samo je nešto ljudi ostalo,
s vladarom iz kuće Davidove.
Neki su od njih pravo činili pred Gospodom,
a drugi opet gomilahu grijeh na grijeh.

Ezekija

- ¹⁷Ezekija utvrdi grad svoj
i doveđe vodu sred njega,
željezom prokopa pećine
i sagradi spremišta vodena.
¹⁸Za vijeka se njegova diže Sanherib
i posla Rabsaka, koji diže ruku na Sion
i u oholosti svojoj huljaše.
¹⁹Tada su im drhtala srca i ruke
i podnosili su muke kao žene u trudovima;
²⁰ali prizvaše milostivog Boga
i podigoše ruke svoje prema njemu.
I Sveti je s neba brzo uslišio njihov glas
i spasio ih rukom Izajinom,
²¹razbio je logor asirski,
i njegov ih anđeo sve pobi.

Izaija

- ²²Jer je Ezekija činio što je Gospodu milo
i držao se putova Davida, oca svojeg,
kako mu je zapovjedio prorok Izaija,
velik i pouzdan u viđenju svojem.
²³U dane se njegove sunce povratilo,
on je kralju produžio život.
²⁴U silini duha vidio je stvari posljednje
i tješio je žalobne na Sionu.
²⁵Objavio je budućnost sve do kraja vremena
i najavio tajne stvari prije nego
se dogodiše.

Jošija

- 49** Spomen na Jošiju je kao
smjesa mirisa,
pripravljena umijećem mirisarskim;
svačijim je ustima kao med sladak
i kao glazba na vinskoj gozbi.
²Pravim je putem kročio da obrati narod
i zatro je gnusnu bezbožnost.
³Srce je svoje upravio prema Gospodu
i u bezbožno je vrijeme osnažio pobožnost.

Posljednji kraljevi i proroci

- ⁴Osim Davida, Ezekije i Jošije,
svi ostali gomilahu opačinu na opačinu.
Jer napustiše Zakon Svevišnjega,
nestalo je kraljeva judejskih.

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

- ⁵Snagu svoju dadoše drugima
i slavu svoju tuđinskom narodu.
⁶Spališe sveti izabrani Grad
i opustošiše ceste njegove,
⁷po riječi Jeremijinoj, jer ga zlostavljahu,
iako bijaše prorok posvećen
u utrobi materinjoj,
da istrijebi i obara, zatire,
ali i da sagradi i utvrđuje.
⁸Ezekiel je vidio prizor slave
koji mu je Bog pokazao na kolima
kerubinskim.
⁹Jer se sjetio neprijatelja pred likom nevremena,
na korist onih koji se drže putova
pravednih.
¹⁰A što se tiče dvanaest proroka,
procvale im kosti iz rake njihove,
jer su utješili Jakova
i izbavili ga vjerom i nadom.

Zerubabel i Jošua

- ¹¹Kako proslaviti Zerubabela?
On bijaše kao pečatnjak na desnici.
¹²A takav bi i Jošua, sin Josedekov:
oni u svoje vrijeme sagradiše Dom
i podigoše Gospodu sveti Hram,
određen za vječnu slavu.

Nehemija

- ¹³Velik je i spomen na Nehemiju,
koji je podigao naše zidove razvaljene,
postavio vrata i prijevornice
i obnovio naše domove.

Kratak pregled

- ¹⁴Malo ih je bilo stvorenih na zemlji kao Henok,
on je bio uznesen sa zemlje.
¹⁵A je li se ipak rodio čovjek kao Josip?
Vođa braći svojoj, potpora narodu svojem.
Kosti su mu posjećene.
¹⁶Još i Šem i Šet bijahu slavljani među ljudima,
ali je Adam iznad svih živih stvorova.

Veliki svećenik Šimun

- 50** Šimun, Sin Onijin, veliki svećenik,
za svoga je života popravio Dom,
u svoje je vrijeme učvrstio Hram.
²Položio temelje dvostruke visine
i visoka kruništa oko Svetišta.
³U njegovo je vrijeme
vodeno spremište iskopano,
jezero poput mora golemo.
⁴U brizi da narod izbavi od propasti,
utvrdio je grad protiv opsade.
⁵Kako li krasan bješe, okružen gomilom ljudi,
kad bi izašao iza zastora Doma?
⁶Kao zvijezda Danica među oblacima
i kao mjesec pun;
⁷kao sunce koje obasjava Hram Svevišnjega
i kao sjajna duga na blistavim oblacima;
⁸kao ruža u proljetne dane
i kao ljiljan kraj izvora;
kao grana tamjanova za žara ljetnoga
⁹i kao plamen i kad u kadionici;
kao vrč od kovana zlata,
optočen mnogovrsnim dragim kamenjem;
¹⁰kao maslina puna plodova
i kao čempres što se diže u oblake.
¹¹Kad bi na se metnuo krasnu odjeću
i obukao se u divne haljine,
i kad bi se uspinjao na sveti žrtvenik
i ispunio trijem Svetišta svojim
veličanstvom;
¹²kad je primao žrtvene dijelove iz ruku svećenika,
a sam stajao kod ognjišta oltarskog
okružen vijencem braće svoje
kao mladi cedar libanonski:
okruživahu ga kao grane palmove
¹³svi sinovi Aronovi u slavi svojoj,
sa prinosisima Gospodnjim na rukama,
pred svim zborom Izraelovim.
¹⁴Dok je on vršio službu kod oltara,
prinosisi su po redu prinosi Svevišnjem,
Svevladaru;
¹⁵pružio bi ruku svoju za posudom
i prolio soka od grožđa,
izlivši ga na podnožje oltarsko
za ugodni miris Svevišnjem Kralju svega.
¹⁶Klicali bi tad sinovi Aronovi
i trubili u trublje od tučene kovine

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

i ječali jekom silnom
u spomen pred Svevišnjim.

¹⁷I tada bi sav narod odjednom
pao na zemlju ničice
da se pokloni Gospodu,
Svevladaru, Bogu Svevišnjem.

¹⁸A pjevači bi zapjevali pjesme hvalbenice:
sladak bijaše zvuk mnoštva tih glasova,

¹⁹dok se narod utjecao Bogu Svevišnjem
moleći se pred Milosrdnim
dok se ne bi svršila služba Gospodnja
i obred priveo kraju.

²⁰Potom bi sišao i podigao ruke svoje
nad svim zborom sinova Izraelovih
da blagoslov Gospodnji svojim usnama izusti
i prodići se njegovim imenom.

²¹I još jednom svi bi pali ničice
da prime blagoslov Svevišnjeg.

Nagovor

²²A sada blagoslovite Boga svemira,
koji čini čudesa svagdje,
koji uzdiže naše dane od utrobe majčine
i čini s nama po milosti svojoj.

²³On neka nam dadne radosno srce
i podari mir našem vremenu, u Izraelu,
na vijekove vijekova.

²⁴Neka milost njegova bude trajno s nama
i neka nas u naše vrijeme izbavi.

Brojčane izreke

²⁵Na dva se naroda gnuša moja duša,
a treći i nije narod:

²⁶na žitelje Seirske gore i na Filistejce
i na ludi puk koji živi u Šekemu.

Zaključak

²⁷Pouku u mudrosti i znanosti
zapisao je u knjigu ovu
Isus, sin Sirahov, Eleazar, iz Jeruzalema,
koji je kao kišu izlio mudrost svojeg srca.

²⁸Blago čovjeku koji o ovome razmišlja
i primajući to k srcu postaje mudar.

²⁹Bude li postupao prema tome,
u svemu će biti moćan,
jer je svjetlost Gospodnja njegov put.

DODACI

Himna zahvalnica

51 Slaviti ću te, Gospodaru, Kralju,
i hvaliti ću te, Bože, Spasitelju moj.

Zahvaljujem imenu tvojem,
²jer ti si bio zaštitnik i pomoćnik moj
i spasio si tijelo moje od propasti,
od zamke prijevarena jezika,
od usana što laži kuju
i pred onima što su okolo mene
bio si zaštitnik i pomoćnik moj.

³Po velikom milosrđu i imenu svom
izbavio si me od ujeda onih
koji bi me proždri,

iz ruku onih koji mi o glavi rade,
od mnogih kušnja koje pretrpjem,

⁴od gušenja u vatri koja me okružila,
iz središta ognja koji nisam potpalio,

⁵iz duboke utrobe Podzemlja,
od nečista jezika i lažljive riječi,

⁶od potvore nepravedna jezika pred kraljem.
Duša moja bijaše blizu smrti
i život moj na pragu Podzemlja.

⁷Okruživahu me sa svih strana
i nije bilo nikoga da mi pomogne;
pogledom sam pomoć ljudi tražio,
ali uzalud.

⁸Tad se sjetih milosrđa tvojeg, o Gospode,
i djela tvojih još odiskona,
kako izbavljaš one koji te strpljivo čekaju
i spasavaš ih iz ruku neprijateljskih.

⁹Tad podigoh sa zemlje glas svoj
i zamolih spas od smrti,

¹⁰zazvah Gospodina,
oca mojega Gospodina:

"Ne ostavi me u dan nevoljni,
u vrijeme moje nemoći protiv oholih. -
Slavit ću ime tvoje bez prestanka
i zahvalnu ti hvalu pjevati."

¹¹I bi molba moja uslišana,
izbavio si me od propasti,
spasio me od vremena zloće.

¹²I stoga ću te hvaliti i slaviti
i blagoslivljati ime Gospodnje.

Sirah

II. SLAVA BOŽJA

Pjesma o traženju mudrosti

¹³Kad još bijah mladić, prije svojih putovanja
molio sam otvoreno za mudrost u molitvama.

¹⁴Pred vratima Svetišta za nju sam molio
i do posljednjeg ću dana tragati za njom.

¹⁵Od njena cvata pa do sazrela grozda
radovalo joj se srce moje.
Noga je moja kročila pravim putem
i tražio sam mudrost od svoje mladosti.

¹⁶Prignuvši malo uho, naučih je
i stekoh mnogu pouku.

¹⁷Po njoj uznapredovah
i slavu ću dati onomu
koji me podari mudročću.

¹⁸Jer odlučih u djelo je provesti,
žarko za dobrom tragah i neću se stidjeti.

¹⁹Duša se moja za nju borila,
pomno sam se držao Zakona.
Pružao sam ruke prema nebu
i oplakivao što je ne poznam.

²⁰Usmjerih svoju dušu prema njoj
i nađoh je u čistoći.
Od početka joj posvetih svoje srce,
i neću nikad biti napušten.

²¹I utroba mi uzdrhta od čežnje za njom,
i stoga stekoh valjano blago.

²²Za plaću mi je Gospod jezik podario:
njime ću ga slaviti.

²³Pridite k meni, vi nepoučeni,
u mojoj školi sjedite.

²⁴Zašto da u tom oskudijevate,
i da vam duše toliko žedaju?

²⁵Otvorih svoja usta i rekoh:

"Kupujte je bez novaca,

²⁶podmetnite vrat svoj pod njen jaram
i neka vam duše prihvate pouku.

Tko je traži - blizu mu je,
i čovjek odan nalazi je.

²⁷Pogledajte očima svojim:
kako sam se malo trudio,
a mnogo spokoja stekao.

²⁸Kupujte pouku velikom svotom novca,
njome ćete steći mnogo zlata.

²⁹Nek' se duša vaša raduje
u milosrđu Gospodnjem,
i nikad se ne stidite hvaliti ga.

³⁰Učinite djelo svoje prije određena vremena:
u svoje vrijeme dat će vam on vašu plaću."

Mudrost Isusa, sina Sirahova.

Prva poslanica Korinćanima

I. RAZDORI I SABLAZNI

Pouka Izraelove prošlosti

10 Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod oblakom, i svi prijedoše kroz more,² i svi su se na Mojsija krstili u oblaku i u moru,³ i svi su isto duhovno jelo jeli,⁴ i svi su isto duhovno piće pili. A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; stijena bijaše Krist.⁵ Ali većina njih nije bila po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji.⁶ To bijahu pralikovi naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni.⁷ I ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kako je pisano: Posjeda narod da jede i pije pa ustadoše da igraju.⁸ I ne podajimo se bludu kao što se neki od njih bludu podaše i padoše u jednom danu dvadeset i tri tisuće.⁹ I ne iskušavajmo Gospodina kao što su ga neki od njih iskušavali te od zmija izginuli.¹⁰ I ne mrmljajte kao što neki od njih mrmljahu te izgiboše od Zatornika.¹¹ Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena.¹² Tko dakle misli da stoji, neka pazi da ne padne.¹³ Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.

Sveta gozba

¹⁴Zato, ljubljeni moji, bježite od idolopoklonstva.¹⁵ Kao razumnima velim: sudite sami što govorim.¹⁶ Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova?¹⁷ Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha.¹⁸ Gledajte Izraela po tijelu! Koji blaguju žrtve nisu li zajedničari žrtvenika?¹⁹ Što dakle hoću reći? Idolska žrtva da je nešto? Ili idol da je nešto?²⁰ Naprotiv, da pogani vrazima žrtvuju, ne Bogu. A neću da budete zajedničari vražji.²¹ Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu vražju. Ne možete biti sudionici stola Gospodnjega i stola vražjega.²² Ili da izazivamo ljubomor Gospodnji? Zar smo jači od njega?

Rješenje poteškoća

²³"Sve je slobodno!" Ali - sve ne koristi. "Sve je dopušteno!" Ali - sve ne saziđuje.²⁴ Nitko neka ne traži svoje, nego dobro drugoga.²⁵ Sve što se prodaje na tržnici, jedite ništa ne ispitujući poradi savjesti.²⁶ Ta *Gospodnja je zemlja i sve na njoj!*²⁷ Pozove li vas koji nevjernik i želite se odazvati, jedite što vam se ponudi ništa ne ispitujući poradi savjesti.²⁸ Ako vam tko reče: "To je žrtvovano", ne jedite poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti.²⁹ Savjesti mislim, ne svoje, nego onoga drugoga. Ta zašto da moju slobodu druga savjest sudi?³⁰ Ako sa zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga za što zahvaljujem?³¹ Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite.³² Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Grcima, ni Crkvi Božjoj,³³ kao što i ja svima u svemu ugađam ne tražeći svoju korist, nego što koristi mnogima na spasenje.